

Υπερηφάνεια και Φιλανθρωπία

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini

33° 90° 97°

Η αμαρτία του σύγχρονου ανθρώπου (ονομαζόμενου σαρκαστικά Homo Novus) είναι ίσως, μεταξύ πολλών το τεκμήριο της «βεβαιότητας»!

Σίγουρος μέσα στο αλάθητο της επιστήμης, βέβαιης ότι θα λυθούν όλα τα κακά και όλα τα προβλήματα που απασχολούν την βιολογική και υλική σφαίρα... αυτός ο homo novus, φορτωμένος με ένα τεράστιο βάρος ασέβειας και παρέκκλισης, φτάνει μέχρι του να στέκεται ως ανώτατος δικαστής στις συγκρίσεις με τον πλησίον που τυχαίνει να κάνει λάθη! Αδιάβροχος σε κάθε κριτική, ριζωμένος στη δική του «αμερόληπτη» βεβαιότητα, θεωρώντας τον εαυτό του το τέλειο alter ego αυτού που κυβερνά τους κόσμους του σύμπαντος!

Κλεισμένος στον πύργο του, στο γυάλινο κουδούνι του, ερμητικά σφραγισμένος στο αυτοδημιούργητο «υπαρξιακό κενό», εις βάρος κάθε πνευματικής αξίας παραδοσιακού χαρακτήρα, διακόπτει τους δεσμούς με το πιο απομακρυσμένο άμεσο παρελθόν.

Caritas – Francesco Salviati

Στον άνθρωπο υπάρχουν δύο αντίθετα, η ύλη και το πνεύμα, σκοτάδι και φως, ψέμα και αλήθεια.

Η αλαζονεία και η υπερηφάνεια τον οδηγούν μακριά από το κέντρο, μακριά από τον εαυτό του ως ζωντανή εικόνα Αυτού που τον δημιούργησε. Η Φιλανθρωπία, είναι βασική αρετή είναι η ευγενέστερη και σημαντική γιατί είναι το θεμέλιο όλων. Αντιπροσωπεύει και ενσαρκώνει τη δυνατότητα ενοποίησης του ανθρώπου προς τον τελικό του στόχο, που είναι αυτός της «επιστροφής» για να γίνει μέρος της Θείας Αρχής.

Τα πάντα, στον δρόμο της μύησης, πρέπει να συνδεθούν με αυτόν τον απώτερο στόχο. Κάθε έργο που θα αναληφθεί, για να είναι αυθεντικά "αληθινό", πρέπει να τυλιχτεί με τον μανδύα της Φιλανθρωπίας και υπακοής σε αυτόν τον «τελικό στόχο» για το οποίο μνηθήκαμε και προετοιμαστήκαμε!

Όταν ο μωυόμενος μπαίνει στην Αίθουσα Στοχασμών, πρέπει να αφήσει μια διαθήκη απαντώντας σε τρία βασικά ερωτήματα: Τι οφείλω στον Θεό; Τι οφείλω στην ανθρωπότητα; Τι οφείλω στον εαυτόν μου; Οι απαντήσεις, πέρα από το νόημα που καλύπτουν από ατομική σκοπιά, θα αποκτήσουν αναγωγική αξία αληθινής πνευματικής «ανύψωσης», αν θα συνοδεύονται από άνευ όρων Αγάπη και συνολικά προς το Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων, προς την Ανθρωπότητα κατανοητή ως πλησίον μας, και απέναντι στον εαυτό μας ως αντανάκλαση και εικόνα του Υπέρτατου Όντος.

Ο Μεγάλος Μνημένος της Γαλιλαίας, δήλωσε και κήρυττε σε όσους τον άκουγαν, τα εξής λόγια: «η αλήθεια θα σε ελευθερώσει!».

Φιλανθρωπία, πρωτότοκη κόρη της Αγάπης, γίνεται, για τον Τέκτονα, δυνατό όργανο νίκης επί του σκότους της άγνοιας, της δεισιδαιμονίας, της ψευδαισθήσεως της ύλης και της υπερηφάνειας. Με την προϋπόθεση, φυσικά, να την καλλιεργεί πάντα στη δική του καρδιά και να τη ζει σαν μεγάλο Φάρμακο της ψυχής που του έδωσε ο Υπέρτατος Τεχνίτης των Κόσμων.